

ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง
เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ ๕)

ด้วยคณะกรรมการค่าจ้างชุดที่ ๑๙ ได้มีการประชุมศึกษาและพิจารณาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับอัตราค่าจ้างที่ลูกจ้างได้รับตามมาตรฐานฝีมือ และมีมติเห็นชอบเมื่อวันที่ ๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ รวม ๒๐ สาขาอาชีพ โดยใช้มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานเป็นเกณฑ์วัดค่าทักษะฝีมือ ความรู้ ความสามารถ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๙ (๔) และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ คณะกรรมการค่าจ้างจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ในประกาศนี้

“มาตรฐานฝีมือ” หมายความว่า มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน

ข้อ ๓ อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือในแต่ละสาขาอาชีพและในแต่ละระดับ ให้เป็นดังนี้

(๑) สาขาอาชีพพนักงานประกอบอุปกรณ์ไฟฟ้าแสงสว่าง ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสามร้อยหกสิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยสามสิบบาท

(๒) สาขาอาชีพพนักงานประกอบมอเตอร์สำหรับเครื่องใช้ไฟฟ้า ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสามร้อยเจ็ดสิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยสี่สิบห้าบาท

(๓) สาขาอาชีพช่างเทคนิคบำรุงรักษาเครื่องจักรกลสำหรับอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยสิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยเก้าสิบบาท

(๔) สาขาอาชีพช่างเทคนิคระบบรักษาความปลอดภัย ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยแปดสิบบาท

(๕) สาขาอาชีพช่างกลึงสำหรับอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยแปดสิบบาท

(๖) สาขาอาชีพช่างเชื่อมมิก - แม็กสำหรับอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยแปดสิบบาท

(๗) สาขาอาชีพช่างเทคนิคบำรุงรักษาเครื่องจักรกลสำหรับอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยแปดสิบบาท

(๘) สาขาอาชีพช่างเทคนิคเครื่องกลึงอัตโนมัติสำหรับอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยแปดสิบบาท

(๙) สาขาอาชีพช่างเทคนิคพ่นสีตัวถังสำหรับอุตสาหกรรมผลิตรถยนต์ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยแปดสิบบาท

(๑๐) สาขาอาชีพช่างเทคนิคพ่นสีเลอร์ตัวถังสำหรับอุตสาหกรรมผลิตรถยนต์ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยแปดสิบบาท

(๑๑) สาขาอาชีพพนักงานประกันคุณภาพผลิตภัณฑ์ยานยนต์ (ขั้นสุดท้าย) ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยแปดสิบบาท

(๑๒) สาขาอาชีพช่างเทคนิคเชื่อมสปอตตัวถังสำหรับอุตสาหกรรมผลิตรถยนต์ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยแปดสิบบาท

(๑๓) สาขาอาชีพช่างเจียระไนพลอย ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยยี่สิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยห้าสิบบาท

(๑๔) สาขาอาชีพช่างหล่อเครื่องประดับ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยยี่สิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยห้าสิบบาท

(๑๕) สาขาอาชีพช่างตกแต่งเครื่องประดับ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยยี่สิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยห้าสิบบาท

(๑๖) สาขาอาชีพช่างฝังอัญมณีบนเครื่องประดับ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยยี่สิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยห้าสิบบาท

(๑๗) สาขาอาชีพนักบริหารการขนส่งสินค้าทางถนน ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยสิบห้าบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยบาท

(๑๘) สาขาอาชีพผู้ควบคุมรถยกสินค้าขนาดไม่เกิน ๑๐ ตัน ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสามร้อยหกสิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยสามสิบบาท

(๑๙) สาขาอาชีพผู้ควบคุมสินค้าคงคลัง ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสามร้อยห้าสิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยยี่สิบบาท

(๒๐) สาขาอาชีพผู้ปฏิบัติการคลังสินค้า ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสามร้อยสี่สิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยสิบบาท

ข้อ ๔ เพื่อประโยชน์ตามข้อ ๓ (๑) ถึง (๒๐) คำว่า “วัน” หมายถึง เวลาทำงานปกติของลูกจ้าง

ข้อ ๕ นายจ้างที่ให้ลูกจ้างทำงานในตำแหน่งงานหรือลักษณะงานที่ต้องใช้ทักษะฝีมือ ความรู้ความสามารถตามมาตรฐานฝีมือในสาขาอาชีพและระดับใด ไม่ว่าจะครอบคลุมมาตรฐานฝีมือนั้นทั้งหมดหรือส่วนหนึ่งส่วนใดก็ตาม ให้นายจ้างจ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างไม่น้อยกว่าอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือในสาขาอาชีพและระดับนั้น

ข้อ ๖ ภายใต้บังคับข้อ ๕ ลูกจ้างที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือในสาขาอาชีพและระดับใด ไม่ว่าก่อนหรือหลังประกาศนี้มีผลใช้บังคับ หากประสงค์จะใช้สิทธิให้ยื่นหนังสือรับรองว่าเป็นผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือในสาขาอาชีพและระดับนั้นแก่นายจ้างโดยเร็ว

เมื่อนายจ้างได้รับหนังสือรับรองตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้จ่ายค่าจ้างตามอัตราในประกาศนี้ให้แก่ลูกจ้างนับแต่วันที่ได้หนังสือรับรองเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

(หม่อมหลวงปิ่นตบทรัพย์ สมิตี)

ปลัดกระทรวงแรงงาน

ประธานกรรมการค่าจ้าง

คำชี้แจง
ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง
เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ ๕)

ตามที่คณะกรรมการค่าจ้างได้ออกประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ ๕) ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ เพื่อกำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ กลุ่มอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ กลุ่มอุตสาหกรรมชิ้นส่วนและอะไหล่ยานยนต์ กลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์ กลุ่มอุตสาหกรรมอัญมณี และกลุ่มอุตสาหกรรมโลจิสติกส์ รวม ๒๐ สาขาอาชีพ เพื่อให้มีผลใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด ๙๐ วัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป คือ ตั้งแต่วันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๙ เป็นต้นไป ดังนั้น เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องได้มีความเข้าใจเกี่ยวกับการกำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ คณะกรรมการค่าจ้าง จึงขอชี้แจงให้ทราบทั่วกัน ดังนี้

๑. การกำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการค่าจ้าง ซึ่งเป็นองค์กรไตรภาคีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ผู้แทนฝ่ายนายจ้าง ผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง และผู้แทนฝ่ายรัฐบาล ฝ่ายละ ๕ คนเท่ากัน

๒. ในการพิจารณากำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ คณะกรรมการค่าจ้างได้ศึกษาและพิจารณาข้อเท็จจริงตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรา ๘๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ คือ อัตราค่าจ้างที่ลูกจ้างได้รับในแต่ละสาขาอาชีพตามมาตรฐานฝีมือที่กำหนดไว้ โดยวัดค่าทักษะฝีมือ ความรู้ และความสามารถ ซึ่งในการจัดทำอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ คณะกรรมการค่าจ้างได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ เพื่อศึกษาและจัดทำร่างอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ รวม ๒๐ สาขาอาชีพ โดยคณะกรรมการค่าจ้างมีมติเห็นชอบเมื่อวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๙

๓. อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ หมายถึง อัตราค่าจ้างที่คณะกรรมการค่าจ้างกำหนดขึ้นในแต่ละสาขาอาชีพตามมาตรฐานฝีมือ ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑

๔. มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ กลุ่มอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ กลุ่มอุตสาหกรรมชิ้นส่วนและอะไหล่ยานยนต์ กลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์ กลุ่มอุตสาหกรรมอัญมณี และกลุ่มอุตสาหกรรมโลจิสติกส์ รวม ๒๐ สาขาอาชีพ สรุปได้ดังนี้

๔.๑ นิยาม ตามความในพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕

มาตรฐานฝีมือแรงงาน หมายความว่า ข้อกำหนดทางวิชาการที่ใช้เป็นเกณฑ์วัดระดับฝีมือ ความรู้ ความสามารถ และทัศนคติในการทำงานของผู้ประกอบอาชีพในสาขาต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้

การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน หมายความว่า การทดสอบฝีมือ ความรู้ ความสามารถ และทัศนคติในการทำงานของผู้ประกอบอาชีพในสาขาต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับอนุญาตให้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน หมายความว่า ผู้ทำหน้าที่ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานให้แก่ผู้เข้ารับการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน

ผู้ประกอบการ หมายความว่า ผู้ประกอบกิจการอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือธุรกิจอย่างอื่น ทั้งที่เป็นนายจ้างและมีใช้นายจ้างของผู้รับการฝึก

นายจ้าง หมายความว่า นายจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน

ลูกจ้าง หมายความว่า ลูกจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน

นายทะเบียน หมายความว่า อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

อธิบดี หมายความว่า อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

๔.๒ คุณสมบัติผู้เข้ารับการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ รายละเอียดเป็นไปตามประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานในแต่ละสาขาอาชีพ โดยพอจะสรุปในภาพรวมได้ดังนี้

(๑) มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ ระดับ ๑ ผู้เข้ารับการทดสอบต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า ๑๘ ปีบริบูรณ์นับถึงวันสมัครเข้ารับการทดสอบ และมีประสบการณ์การทำงานหรือประกอบอาชีพเกี่ยวกับสาขาอาชีพตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติของแต่ละสาขาอาชีพ หรือผ่านการฝึกฝีมือแรงงานหรือฝึกอาชีพในสาขาอาชีพตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติของแต่ละสาขาอาชีพและมีประสบการณ์จากการฝึกหรือปฏิบัติงานในกิจการในสาขาที่เกี่ยวข้องตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติของแต่ละสาขาอาชีพ หรือเป็นผู้ที่จบการศึกษาไม่ต่ำกว่าประกาศนียบัตรวิชาชีพในสาขาที่เกี่ยวข้อง

(๒) มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ ระดับ ๒ ผู้เข้ารับการทดสอบจะต้องมีประสบการณ์การทำงาน หรือประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้อง ไม่น้อยกว่า ๑ ปี หรือ ๒ ปี ในบางสาขาอาชีพ นับตั้งแต่ได้รับหนังสือรับรองมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ ระดับ ๑ หรือได้คะแนนรวมในการทดสอบระดับ ๑ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐ สามารถเข้ารับการทดสอบได้ทันที โดยไม่ต้องรอรระยะเวลา ๑ ปี

๔.๓ การทดสอบ เป็นไปตามประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานในแต่ละสาขาอาชีพ

๕. การพิจารณาของคณะกรรมการค่าจ้างขึ้นอยู่กับพื้นฐานของความเสมอภาค และรับฟังความคิดเห็นของทุกฝ่าย ผลการพิจารณาจะนำไปสู่ข้อยุติที่เป็นที่ยอมรับร่วมกันของทุกฝ่าย เพื่อให้ นายจ้างสามารถประกอบธุรกิจอยู่ได้ ลูกจ้างสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างเป็นสุข ซึ่งเมื่อศึกษาและพิจารณาข้อมูลตามหลักเกณฑ์จะเห็นได้ว่าแต่ละสาขาอาชีพมีมาตรฐานฝีมือที่แตกต่างกัน ดังนั้น จึงเป็นการเหมาะสมที่จะกำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือที่แตกต่างกันตามมาตรฐานฝีมือในแต่ละสาขาอาชีพนั้น ๆ

๖. อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือตามประกาศฉบับนี้ไม่มีผลบังคับใช้กับราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ นายจ้างที่จ้างลูกจ้างทำงานเกี่ยวกับงานบ้านอันมิได้มีการประกอบธุรกิจรวมอยู่ด้วย นายจ้างซึ่งจ้างลูกจ้างทำงานที่มีได้แสงหากำไรในทางเศรษฐกิจ นายจ้างที่จ้างลูกจ้างในงานประมงทะเล นายจ้างที่จ้างลูกจ้างในงานบรรทุกหรือขนถ่ายสินค้าเรือเดินทะเล นายจ้างที่ตกลงจ้างผู้รับงานไปทำที่บ้าน นายจ้างที่จ้างลูกจ้างในงานเกษตรกรรมซึ่งมิได้จ้างลูกจ้างทำงานตลอดปี หรือมิได้ให้ลูกจ้างทำงานในลักษณะที่เป็นงานอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากงานเกษตรกรรม^๑ ดังกล่าว

งานเกษตรกรรม ได้แก่

งานที่เกี่ยวกับการเพาะปลูก เช่น การทำนา ทำไร่ ทำสวน การปลูกพืช การเพาะพันธุ์ การตัด เก็บเกี่ยวพืชผล การทำนุบำรุงดินเพื่องานเพาะปลูก

งานที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ เช่น การเพาะเลี้ยงสัตว์ การขยายพันธุ์สัตว์ การจับสัตว์ การเก็บบรรดาสิ่งทิ้งปวงที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติของสัตว์

งานที่เกี่ยวกับการป่าไม้ เช่น การตัด ฟืน กาน โคน ลิด เลื่อย ผ่า ถาก ทอน ขุด ชักลากไม้ในป่า การทำสวนป่า การเก็บหาของป่า

งานที่เกี่ยวกับการทำนาเกลือสมุทร หมายถึง การให้ได้มาซึ่งเกลือโดยการนำน้ำเค็มเข้านาหรือพื้นที่ราบ ซึ่งทำเป็นคันกั้นน้ำเป็นแปลง ๆ แล้วตากให้แห้งจนตกผลึกเป็นเกลือ

งานที่เกี่ยวกับการประมงที่มีใช้การประมงทะเล เช่น การเพาะพันธุ์ การขยายพันธุ์ การเลี้ยงจับ ดัก ล่อ ทำอันตราย ฆ่า หรือเก็บสัตว์น้ำ รวมถึงการเตรียมและการซ่อมบำรุงเครื่องมือทำการประมงด้วย

^๑ คำชี้แจงกระทรวงแรงงาน เรื่อง กฎกระทรวงว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานในงานเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๔๗ กระทรวงแรงงาน เดือนเมษายน พ.ศ. ๒๕๔๘

๗. อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือนี้มุ่งที่จะคุ้มครองลูกจ้างที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติในแต่ละสาขาอาชีพและแต่ละระดับ ให้ได้รับค่าจ้างที่เหมาะสมและเป็นธรรม

๘. นายจ้างที่จ้างลูกจ้างตามระดับมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ ให้จ่ายค่าจ้างไม่น้อยกว่าอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือที่กำหนด ไม่ว่าลูกจ้างนั้นจะมีเชื้อชาติ สัญชาติ วัย หรือเพศใด สำหรับนายจ้างรายใดได้จ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างเท่ากับหรือสูงกว่าอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ ถือว่านายจ้างรายนั้นปฏิบัติตามถูกต้องตามกฎหมายค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือแล้ว ส่วนนายจ้างรายใดที่ยังจ่ายน้อยกว่าค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ ให้ปรับค่าจ้างให้ไม่น้อยกว่าอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ

**สรุปมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถที่สำคัญ)
และอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ รวม ๒๐ สาขาอาชีพ**

หน่วย : บาท/วัน

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)	อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
๑. กลุ่มอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่	
๑.๑ สาขาอาชีพพนักงานประกอบอุปกรณ์ไฟฟ้าแสงสว่าง	
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลที่มี ความรู้ ทักษะ และความสามารถในการตรวจสอบเครื่องมือเครื่องจักรก่อนการปฏิบัติงาน ประกอบอุปกรณ์ไฟฟ้าแสงสว่างตามตัวอย่างที่กำหนด โดยมีหัวหน้าคอยให้คำแนะนำ	๓๖๐
ระดับ ๒ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการประกอบอุปกรณ์ไฟฟ้าแสงสว่างตามแบบที่กำหนดตรวจสอบการทำงานและความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์ภายหลังการประกอบและการส่งมอบรวมถึงการแก้ไข และให้คำแนะนำถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ให้กับพนักงานประกอบอุปกรณ์ไฟฟ้าและแสงสว่าง ระดับ ๑	๔๓๐
๑.๒ สาขาอาชีพพนักงานประกอบมอเตอร์สำหรับเครื่องใช้ไฟฟ้า	
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลที่มี ความรู้ ทักษะ และความสามารถในการประกอบแกนเพลามอเตอร์ โครงเฟรมมอเตอร์ ตรวจสอบการประกอบ โดยจะต้องปฏิบัติงานตามคู่มือการประกอบมอเตอร์	๓๗๐
ระดับ ๒ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการควบคุมตรวจสอบความพร้อมของพนักงาน การประกอบมอเตอร์อุปกรณ์ในการประกอบและอุปกรณ์ป้องกันอันตรายรวมถึงควบคุมดูแลงาน	๔๔๕
๑.๓ สาขาอาชีพช่างเทคนิคบำรุงรักษาเครื่องจักรกลสำหรับอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์	
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลที่มี ความรู้ ทักษะ และความสามารถในการบำรุงรักษาเครื่องจักรพื้นฐาน (ประกอบด้วยเครื่องกลึง, กัด, ไส, เจาะ, เจียรระไน และเครื่องเชื่อม) ตู้ควบคุมระบบไฟฟ้าเครื่องจักร มอเตอร์ ระบบแรงดันน้ำมัน (Hydraulic) และระบบแรงดันลม (Pneumatic) ระบบหล่อลื่นส่วนเคลื่อนไหวนของเครื่องจักร และระบบท่อให้สามารถใช้งานได้ โดยจะต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดและกฎความปลอดภัยของเครื่องจักรนั้น ๆ เพื่อให้เครื่องจักรคงสภาพที่เป็นปกติอยู่เสมอ	๔๑๐
ระดับ ๒ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ ความสามารถ และประสบการณ์ ในการปรับสภาพถอดเปลี่ยนและแก้ไขเครื่องจักรพื้นฐาน (ประกอบด้วยเครื่องกลึง, กัด, ไส, เจาะ, เจียรระไน และเครื่องเชื่อม) ตู้ควบคุมระบบไฟฟ้าเครื่องจักรมอเตอร์ระบบแรงดัน	๔๙๐

หน่วย : บาท/วัน

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)	อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
น้ำมัน (Hydraulic) และระบบแรงดันลม (Pneumatic) และอุปกรณ์ระบบท่อ รวมถึงสามารถเปลี่ยนถ่ายและเติมสารหล่อลื่นของส่วนเคลื่อนไหวในเครื่องจักร	
๑.๔ สาขาอาชีพช่างเทคนิคระบบรักษาความปลอดภัย	
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในอุตสาหกรรมไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์ สามารถใช้อุปกรณ์ในระบบข้อมูลความปลอดภัยตามมาตรฐาน ที่กำหนดบำรุงรักษาอุปกรณ์ในระบบข้อมูลความปลอดภัยตามมาตรฐานที่กำหนด โดยจะต้องปฏิบัติงานให้เป็นไปตามข้อกำหนดและกฎระเบียบความปลอดภัย ของงานระบบรักษาความปลอดภัย	๔๐๐
ระดับ ๒ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ ความสามารถ และประสบการณ์ ใน อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ สามารถติดตั้งและถอดเปลี่ยนอุปกรณ์ใน ระบบข้อมูลความปลอดภัยตรวจสอบและทดสอบการติดตั้ง รวมถึงวิเคราะห์หา สาเหตุและแก้ไขปัญหาจากระบบข้อมูลความปลอดภัย	๔๘๐
๒. กลุ่มอุตสาหกรรมชิ้นส่วนและอะไหล่ยานยนต์ ได้แก่	
๒.๑ สาขาอาชีพช่างกลึงสำหรับอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์	
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลที่สามารถใช้งานเครื่องกลึงทำการแปรรูปวัสดุงาน ได้ตามแบบ ที่กำหนด โดยสามารถเตรียมความพร้อมการผลิตตามใบสั่งงาน ทำการผลิต ชิ้นงาน ด้วยการกลึงปาดหน้า ปอกผิว เจาะรูนำศูนย์ และกลึงตัด ตามใบสั่งงาน ทำการลับมีดกลึงได้ ตรวจชิ้นงานผลิตได้ รวมถึงทำความสะอาดเครื่องกลึง เครื่องมือ และอุปกรณ์ให้พร้อมสำหรับการใช้งานครั้งต่อไป พร้อมทั้ง การปฏิบัติงาน ตามกฎระเบียบการทำงานกลึงสำหรับอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์	๔๐๐
ระดับ ๒ หมายถึง บุคคลที่สามารถทำการผลิตชิ้นงานด้วยกระบวนการกลึง เกลียวนอก กลึงเรียว กลึงขึ้นรูป กลึงตกร่อง และกลึงตกป่า สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับ ชิ้นงาน รวมถึงทำการบำรุงรักษาเครื่องกลึง เครื่องมือ และอุปกรณ์ให้อยู่ ในสภาพที่ดีพร้อมทำงานได้อย่างถูกต้อง แม่นยำ	๔๘๐
๒.๒ สาขาอาชีพช่างเชื่อมมิก - แม็กสำหรับอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์	
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลที่สามารถเตรียมการผลิตงานเชื่อมและปฏิบัติงาน เชื่อมมูม แบบแผ่นต่อแผ่นท่าราบ (Fillet Weld ; T-joint : PA) เชื่อมมูมแบบแผ่นต่อแผ่น ท่าระดับ (Fillet Weld ; T-joint : PB) และเชื่อมมูมแบบแผ่นต่อแผ่นท่าตั้ง เชื่อมลง (Fillet Weld ; T-joint : PG) ด้วยวัสดุที่กำหนด โดยได้ชิ้นงานที่มี คุณภาพ ชิ้นงานตรงตามข้อกำหนด และสามารถปฏิบัติงานตาม กฎระเบียบ ในการทำงานเชื่อมมิก-แม็ก สำหรับอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์	๔๐๐
ระดับ ๒ หมายถึง บุคคลที่สามารถปฏิบัติงานเชื่อมมูมแบบท่อต่อแผ่น เอียง ๔๕ องศา ท่าราบ ชิ้นงานหมุน (Fillet Weld ; Rotate : L- PA) เชื่อมมูมแบบท่อต่อแผ่น ท่าระดับ (Fillet Weld ; Tube to Plate : PB) และเชื่อมมูมแบบท่อต่อแผ่น ท่าตั้งเชื่อมลง (Fillet Weld ; Tube to Plate : PG) ด้วยวัสดุที่กำหนด โดยได้ ชิ้นงานที่มีคุณภาพ ชิ้นงานตรงตามข้อกำหนด และแก้ไขปัญหาชิ้นงานได้	๔๘๐

หน่วย : บาท/วัน

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)		อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
๒.๓ สาขาอาชีพช่างเทคนิคบำรุงรักษาเครื่องจักรกลสำหรับอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์		
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลที่สามารถทำการบำรุงรักษาระบบท่อ ระบบไฟฟ้า เครื่องจักร ระบบเครื่องจักรไฮดรอลิกส์และระบบนิวเมติกส์ เครื่องจักรกลพื้นฐาน และมอเตอร์ ตามรอบระยะเวลาที่กำหนดโดยเตรียมเครื่องมือช่าง เครื่องมือวัด และอุปกรณ์เพื่อทำการบำรุงรักษาเครื่องจักรให้สามารถดำเนินการผลิตได้ พร้อมทั้งสามารถปฏิบัติงานตามกฎและข้อกำหนดด้านความปลอดภัย ในการทำงาน บำรุงรักษาเครื่องจักรกลสำหรับอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ได้		๔๐๐
ระดับ ๒ หมายถึง บุคคลที่สามารถปฏิบัติงานถอดเปลี่ยนชิ้นส่วนและอะไหล่ ของระบบไฮดรอลิกส์ และระบบนิวเมติกส์ เปลี่ยน ถ่ายและเติมสารหล่อลื่น เปลี่ยนชิ้นส่วน และอะไหล่เครื่องจักรกลพื้นฐาน ระบบไฟฟ้าของเครื่องจักรกลตามรอบระยะเวลาที่กำหนดให้พร้อมในการผลิตตามแผนได้		๔๘๐
๒.๔ สาขาอาชีพช่างเทคนิคเครื่องกลึงอัตโนมัติสำหรับอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์		
ระดับ ๑ บุคคลซึ่งมีความสามารถเตรียมการผลิต ทำการผลิตชิ้นงาน ทำความสะอาด เครื่องกลึงอัตโนมัติ เครื่องมือและอุปกรณ์ พร้อมทั้งปฏิบัติงานตามกฎระเบียบการทำงานเทคนิคเครื่องกลึงอัตโนมัติ สำหรับอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์		๔๐๐
ระดับ ๒ บุคคลที่สามารถปรับเปลี่ยนและปรับตั้งอุปกรณ์เครื่องมือ ตัดระหว่างผลิต บำรุงรักษาเครื่องกลึงอัตโนมัติและอุปกรณ์ ตลอดจนสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นงานได้		๔๘๐
๓. กลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์ ได้แก่		
๓.๑ สาขาอาชีพช่างเทคนิคพ่นสีตัวถังสำหรับอุตสาหกรรมผลิตรถยนต์		
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการปฏิบัติตามกฎระเบียบและความปลอดภัยในการทำงาน การค้นหาอันตรายในสถานที่ปฏิบัติงาน พร้อมทั้งกำหนดวิธีการแก้ไขที่ถูกต้อง รวมทั้งสามารถเตรียมความพร้อมก่อนเริ่มงาน สามารถเตรียมพื้นผิวก่อนพ่นสี และมีทักษะในการพ่นสีรองพื้น สีจริงได้อย่างน้อย ๓ งาน พร้อมทั้งสามารถตรวจสอบชิ้นงานหลังพ่นสี ด้วยสายตา อีกทั้งยังสามารถบำรุงรักษาอุปกรณ์ในการพ่นสีและห้องพ่นสีเบื้องต้นได้		๔๐๐
ระดับ ๒ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการปฏิบัติงานได้ทุกระบวนการของงานพ่นสีตัวถังสำหรับอุตสาหกรรมผลิตรถยนต์ ให้คำแนะนำในงานพ่นสีรองพื้น และสีจริง บำรุงรักษาและซ่อมแซมปืนพ่นสี ตรวจสอบความพร้อมของการปฏิบัติงาน ตรวจสอบควบคุมคุณภาพของชิ้นงาน รวมถึงการเขียนรายงานการปฏิบัติงาน		๔๘๐
๓.๒ สาขาอาชีพช่างเทคนิคพ่นสีเลอร์ตัวถังสำหรับอุตสาหกรรมผลิตรถยนต์		
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการปฏิบัติงานสีเลอร์ตัวถังรถยนต์ ปฏิบัติตามกฎระเบียบและความปลอดภัยในการทำงาน เตรียมความพร้อมก่อนเริ่มงาน การปฏิบัติก่อนการยาแนว ยาแนวชิ้นพื้นฐานได้อย่างน้อย ๓ งาน พ่นอันเดอร์โค้ด (undercoat) และสามารถบำรุงรักษาอุปกรณ์ยาแนวและอันเดอร์โค้ดในเบื้องต้น		๔๐๐

หน่วย : บาท/วัน

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)	อัตราค่าจ้าง ไม่น้อยกว่า
ระดับ ๒ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการปฏิบัติงาน ทุกกระบวนการของงานซีลเลอร์ตัวถังรถยนต์ การยาแนวในพื้นที่ยาง และ แตกต่างกันในหลายพื้นที่ของตัวถังรถ มีเทคนิคในการใช้ปืนยาแนว พร้อมทั้ง บำรุงรักษาและซ่อมแซมปืนยาแนว ตรวจสอบความพร้อมของการปฏิบัติงาน อีกทั้งยังสามารถตรวจสอบควบคุมคุณภาพของชิ้นงาน รวมถึงสามารถเขียน รายงานการปฏิบัติงาน	๔๘๐
๓.๓ พนักงานประกันคุณภาพผลิตภัณฑ์ยานยนต์ (ขั้นสุดท้าย)	
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการปฏิบัติตามกฎ ด้านความปลอดภัยและขั้นตอนการปฏิบัติงานสาขาประกันคุณภาพผลิตภัณฑ์ ยานยนต์ (ขั้นสุดท้าย) อย่างน้อย ๓ กระบวนการ ได้แก่ การขับรถยนต์ตามที่ องค์กรกำหนด การตรวจสอบระดับสูงต่ำของรถยนต์ การตรวจสอบศูนย์ล้อ การทดสอบความเร็ว (Speed Tester) การทดสอบระบบเบรก (Brake Tester) การตรวจสอบระดับไฟหน้า การตรวจสอบน้ำรั่วในห้องโดยสาร (Shower Test) การวิ่งทดสอบรถยนต์ (Dynamic Test) และการตรวจสอบคุณภาพผลิตภัณฑ์ ขั้นสุดท้าย	๔๐๐
ระดับ ๒ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ ความสามารถและประสบการณ์ในการทำงาน ตามขั้นตอนการปฏิบัติงานทุกกระบวนการ ตามความรับผิดชอบของหน่วยงาน เกี่ยวกับงานขับรถยนต์ การตรวจสอบระดับสูงต่ำของรถยนต์ การตรวจสอบศูนย์ล้อ การทดสอบความเร็ว (Speed Tester) การทดสอบระบบเบรก (Brake Tester) การตรวจสอบระดับไฟหน้า การตรวจสอบน้ำรั่วในห้องโดยสาร (Shower Test) การวิ่งทดสอบรถยนต์ (Dynamic Test) การตรวจสอบคุณภาพผลิตภัณฑ์ ขั้นสุดท้าย รวมถึงการตรวจสอบความพร้อมของการปฏิบัติงาน การรวบรวมผล การตรวจสอบคุณภาพผลิตภัณฑ์ เพื่อทำการแจ้งกับหัวหน้างาน	๔๘๐
๓.๔ ช่างเทคนิคเชื่อมสปอตตัวถังสำหรับอุตสาหกรรมผลิตรถยนต์	
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถ ในขั้นตอนการปฏิบัติงาน สาขาช่างเทคนิคเชื่อมสปอตตัวถังสำหรับอุตสาหกรรมผลิตรถยนต์ การปฏิบัติตาม ข้อกำหนดด้านความปลอดภัย การเตรียมความพร้อมก่อนเริ่มงาน การปฏิบัติงาน เชื่อมสปอตชิ้นงานได้อย่างน้อย ๓ กระบวน การผลิตของงานเชื่อมสปอต และ การบำรุงรักษาเครื่องจักรเบื้องต้น	๔๐๐
ระดับ ๒ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ ความสามารถและประสบการณ์ในการ ปฏิบัติงานเชื่อมสปอต ตามขั้นตอนการปฏิบัติงานทุกกระบวนการผลิตของงาน เชื่อมสปอตตัวถังสำหรับอุตสาหกรรมผลิตรถยนต์ รวมทั้งสามารถให้การ สนับสนุนพนักงานระดับ ๑ การตรวจสอบความพร้อมของการปฏิบัติงาน การ ควบคุมคุณภาพของผลิตภัณฑ์ และการเขียนรายงานการปฏิบัติงาน	๔๘๐

หน่วย : บาท/วัน

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)	อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
๔. กลุ่มอุตสาหกรรมอัญมณี ได้แก่	
๔.๑ สาขาอาชีพช่างเจียระไนพลอย	
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการปฏิบัติงานตามข้อกำหนดและความปลอดภัยในการทำงาน เจียระไนพลอยแบบหลังเบี้ย (Cabochon) เจียระไนขัดเงาหน้าราบ รวมถึงการขัดเพื่อทำความสะอาดก่อนพลอยก่อนตั้งน้ำ	๔๒๐
ระดับ ๒ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการเจียระไนพลอยตามรูปทรงพลอยแบบเหลี่ยมมาตรฐาน (Facet Cut) รูปทรงใดรูปทรงหนึ่ง ดังต่อไปนี้ รูปกลม (Round) หรือรูปไข่ (Oval) หรือรูปมาคีย์ (Marquise) หรือรูปหยดน้ำ (Pear)	๕๕๐
๔.๒ สาขาอาชีพช่างหล่อเครื่องประดับ	
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการปฏิบัติงานตามข้อกำหนดและความปลอดภัยในการทำงาน ดำเนินการนั่งเทียนออกจากเข้าปูน ถอดต้นขอลโหะ ออกจากเข้าปูน ทำความสะอาดต้นขอลโหะหลังการหล่อ และบำรุงรักษาเครื่องมืออุปกรณ์ในการทำเข้าปูน	๔๒๐
ระดับ ๒ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการปฏิบัติงานผสมปูนและเทปูนหล่อทำเข้าปูนสำหรับงานหล่อชิ้นส่วนเครื่องประดับด้วยเครื่องหล่อแบบสูญญากาศหรือแบบหล่อเหวี่ยง รวมถึงการบำรุงรักษาเครื่องผสมปูนแบบสั่นและสูญญากาศ	๕๕๐
๔.๓ สาขาอาชีพช่างตกแต่งเครื่องประดับ	
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการปฏิบัติงานตามข้อกำหนดและความปลอดภัยในการทำงาน การตัดตึง การลอกผิวหยาบ การวัดขนาดด้วยเครื่องมือวัด การปรับปรุงรูปทรงชิ้นงานให้ได้รูปทรงถูกต้องด้วยการเคาะวงกลม เคาะโค้ง และการตัดโค้งงอ	๔๒๐
ระดับ ๒ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการปฏิบัติงานเชื่อมประสานชิ้นส่วนเครื่องประดับ ๒ ชิ้นเข้าด้วยกัน และการเก็บละเอียดตัวเรือน	๕๕๐
๔.๔ สาขาอาชีพช่างฝังอัญมณีบนเครื่องประดับ	
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการปฏิบัติงานตามข้อกำหนดและความปลอดภัยในการทำงาน การฝังอัญมณีแบบหนามเตย (Prong Setting) การฝังอัญมณีแบบไข่ปลาสำเร็จรูป (Pave' Setting) การฝังอัญมณีแบบหุ้ม (Bezel Setting) การฝังอัญมณีแบบหุ้มหัวท้าย (Partial Bezel Setting) การเลือกใช้เครื่องมืออุปกรณ์และการลับคมที่เหมาะสมกับชิ้นงานที่รับผิดชอบ	๔๒๐
ระดับ ๒ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการปฏิบัติงานฝังอัญมณีแบบสอด (Channel Setting) การฝังอัญมณีแบบเหยียบหน้า (Gypsy etting/Flush Setting) และการเลือกใช้เครื่องมืออุปกรณ์ และการลับคมที่เหมาะสมกับชิ้นงานที่รับผิดชอบ	๕๕๐

หน่วย : บาท/วัน

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)		อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
๕. กลุ่มอุตสาหกรรมโลจิสติกส์ ได้แก่		
๕.๑ นักบริหารการขนส่งสินค้าทางถนน		
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลที่สามารถปฏิบัติตามกฎระเบียบในการปฏิบัติงานจัดเตรียมเอกสารที่เกี่ยวข้องในการขนส่ง พร้อมทั้งตรวจสอบความพร้อมสภาพรถและพนักงานขับรถก่อนการขนส่ง ประสานงานกับพนักงานขับรถ สามารถปฏิบัติงานที่ไม่ซับซ้อนและไม่มีการเปลี่ยนแปลงตามขอบเขตที่ได้รับมอบหมาย มีความรู้เบื้องต้นและความเข้าใจในงานที่รับผิดชอบ ปฏิบัติงานที่มีการระบุลักษณะงานที่ชัดเจน และอยู่ภายใต้การดูแลของผู้บังคับบัญชาในลำดับถัดไปอย่างใกล้ชิด		๔๑๕
ระดับ ๒ หมายถึง บุคคลที่สามารถวางแผนการขนส่งตามคำสั่งในการส่งมอบสินค้าและเงื่อนไขของลูกค้า ติดตามการปฏิบัติงานขนส่งและตรวจสอบค่าใช้จ่ายในการขนส่ง ประสานงานกับผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถปฏิบัติงานที่มีความซับซ้อนและต้องใช้ความชำนาญมากขึ้น มีความรู้และความเข้าใจในงานของตนเองเป็นอย่างดี ปฏิบัติงานที่ต้องใช้ทักษะฝีมือ ที่สูงขึ้นภายใต้การดูแลของผู้บังคับบัญชาในลำดับถัดไป		๕๐๐
๕.๒ ผู้ควบคุมรถยกสินค้าขนาดไม่เกิน ๑๐ ตัน		
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลที่สามารถปฏิบัติตามกฎระเบียบในการปฏิบัติงานขับรถยกเคลื่อนย้ายสินค้าได้ตามใบสั่งงาน รายงานต่อผู้บังคับบัญชากรณีรถยกเสียหายใช้งานไม่ได้หรือกรณีเกิดอุบัติเหตุขณะปฏิบัติงาน สามารถปฏิบัติงานที่ไม่ซับซ้อนและไม่มีการเปลี่ยนแปลงตามขอบเขตที่ได้รับมอบหมาย มีความรู้เบื้องต้นและความเข้าใจในงานที่รับผิดชอบ ปฏิบัติงานที่มีการระบุลักษณะงานที่ชัดเจน และอยู่ภายใต้การดูแลของผู้บังคับบัญชาในลำดับถัดไปอย่างใกล้ชิด		๓๖๐
ระดับ ๒ หมายถึง บุคคลที่สามารถเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติงานตามข้อกำหนดของหน่วยงานได้อย่างถูกต้องและปลอดภัย ปฏิบัติงานยกสินค้าโดยใช้เทคโนโลยีและอุปกรณ์พิเศษ ดูแลบำรุงรักษารถยกเบื้องต้น สามารถปฏิบัติงานที่มีความซับซ้อนและต้องใช้ความชำนาญมากขึ้น มีความรู้และความเข้าใจในงานของตนเองเป็นอย่างดี ปฏิบัติงานที่ต้องใช้ทักษะฝีมือที่สูงขึ้นภายใต้การดูแลของผู้บังคับบัญชาในลำดับถัดไป		๔๓๐
๕.๓ ผู้ควบคุมสินค้าคงคลัง		
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลที่สามารถปฏิบัติตามกฎระเบียบในการปฏิบัติงาน ตรวจสอบสินค้าคงคลังในพื้นที่รับผิดชอบ สุ่มตรวจสอบสินค้าคงคลัง สามารถปฏิบัติงานที่ไม่ซับซ้อนและไม่มีการเปลี่ยนแปลงตามขอบเขตที่ได้รับมอบหมาย มีความรู้เบื้องต้นและความเข้าใจในงานที่รับผิดชอบ ปฏิบัติงานที่มีการระบุลักษณะงานที่ชัดเจน และอยู่ภายใต้การดูแลของผู้บังคับบัญชาในลำดับถัดไปอย่างใกล้ชิด		๓๕๐
ระดับ ๒ หมายถึง บุคคลที่สามารถตรวจสอบข้อมูลสินค้าคงคลัง จัดทำรายงานการวิเคราะห์ข้อมูลสินค้าคงคลัง วิเคราะห์ความเคลื่อนไหวสินค้าเบื้องต้น และตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลสินค้าคงคลังตามรอบบัญชี สามารถปฏิบัติงานที่มีความซับซ้อนและต้องใช้ความชำนาญมากขึ้น มีความรู้และความเข้าใจในงานของตนเองเป็นอย่างดี ปฏิบัติงานที่ต้องใช้ทักษะฝีมือที่สูงขึ้นภายใต้การดูแลของผู้บังคับบัญชาในลำดับถัดไป		๔๒๐

หน่วย : บาท/วัน

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)		อัตราค่าจ้าง ไม่น้อยกว่า
๕.๔ ผู้ปฏิบัติการคลังสินค้า		
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลที่สามารถปฏิบัติตามกฎระเบียบในการปฏิบัติงาน เข้าใจถึงวิธีการยก จัดเรียงและบรรจุสินค้าตามใบสั่งงานด้วยวิธีการที่ถูกต้องตามรูปแบบที่กำหนด ปฏิบัติงานตรวจนับสินค้า อ่านเอกสารภาษาไทยและภาษาอังกฤษที่ใช้ในคลังสินค้าได้ สามารถปฏิบัติงานที่ไม่ซับซ้อนและไม่มีการเปลี่ยนแปลงตามขอบเขตที่ได้รับมอบหมาย มีความรู้เบื้องต้นและความเข้าใจในงานที่รับผิดชอบ ปฏิบัติงานที่มีการระบุลักษณะงานที่ชัดเจน และอยู่ภายใต้การดูแลของผู้บังคับบัญชาในลำดับถัดไปอย่างใกล้ชิด		๓๔๐
ระดับ ๒ หมายถึง บุคคลที่สามารถควบคุมการปฏิบัติงานของผู้ช่วยพนักงานปฏิบัติการคลังสินค้า มีความรู้และความเข้าใจในเอกสารประกอบการตรวจรับสินค้า การจัดเก็บ และการเบิกจ่าย สามารถปฏิบัติงานที่มีความซับซ้อนและต้องใช้ความชำนาญมากขึ้น มีความรู้และความเข้าใจในงานของตนเองเป็นอย่างดี ปฏิบัติงานที่ต้องใช้ทักษะฝีมือที่สูงขึ้นอยู่ภายใต้การดูแลของผู้บังคับบัญชาในลำดับถัดไป		๔๑๐

หมายเหตุ ศึกษารายละเอียดเพิ่มเติมได้ในมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติแต่ละสาขาอาชีพ ตามประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน ที่เว็บไซต์ของกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน <http://www.dsd.go.th> หรือที่ <http://home.dsd.go.th/standard> หรือสำนักพัฒนามาตรฐานและทดสอบฝีมือแรงงาน กลุ่มงานกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงาน โทร/โทรสาร ๐ ๒๖๔๓ ๔๙๘๗

จึงชี้แจงมาเพื่อทราบ และขอความร่วมมือเจ้าของสถานประกอบการปฏิบัติตามประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ ๕) ดังกล่าวโดยทั่วกัน

กระทรวงแรงงาน
๑๔ มีนาคม ๒๕๕๙